

0475352563

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Nevenlocatie Roermond

Bestuursrecht

zaaknummers: AWB 13 / 656 en AWB 13 / 651

uitspraak van de voorzieningenrechter van 23 januari 2013 op het beroep en het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak tussen

**de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, verweerder
(gemachtigde: A. Hadfy-Kovacs).**

Procesverloop

Bij besluit van 4 januari 2013 (het bestreden besluit) heeft verweerder geweigerd eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Hij heeft verder de voorzieningenrechter (hierna: de rechter) verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 16 januari 2013. Eiser is verschenen, bijgestaan door mr. B.W.M. Toemen, kantoorgenoot van eisers gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Als tolk was ter zitting aanwezig H. Shabani.

Overwegingen

1. Na afloop van de zitting is de rechter tot de conclusie gekomen dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. De rechter doet daarom op grond van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet alleen uitspraak op het verzoek om voorlopige voorziening, maar ook op het beroep.
2. Over de vraag of eiser een spoedeisendheid belang heeft bij het verzoek overweegt de rechter het volgende. Zoals hieronder nog uitvoeriger zal worden uiteengezet, heeft eiser twee keer eerder een asielaanvraag ingediend. Het beroep tegen de afwijzing van eisers tweede asielaanvraag is nog aanhangig en ook op het in die procedure gedane verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is nog niet beslist. Dit maakt echter niet dat eiser geen (spoedeisend) procesbelang heeft bij het thans aan de orde zijnde verzoek. Het verzoek is immers gericht op voorkoming van uitzetting tijdens de beroepsprocedure. Zolang nog niet is beslist op één van beide verzoeken, wordt eiser met uitzetting bedreigd en heeft hij dus belang bij het treffen van een voorlopige voorziening.

0475352563

zaaknummers: AWB 13 / 656 en AWB 13 / 651

2

3. De rechter overweegt vervolgens over het door eiser ter zitting gedane verzoek om de heer S.M. Hashemi als getuige te horen, dat eisers gemachtigde ter zitting desgevraagd heeft bevestigd dat de verklaring van deze getuige betrekking heeft op de vraag of eiser daadwerkelijk is bekeerd. De rechter heeft, in overleg met partijen, voor het horen van deze getuige geen aanleiding gezien nu, gelet op het navolgende, aan een inhoudelijke beoordeling van eisers bekering op dit moment niet wordt toegekomen.

4. Eiser, volgens zijn verklaring geboren op 23 augustus 1987 en van Afghaanse nationaliteit, heeft op 20 december 2012 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel. Eiser heeft voorafgaand aan deze aanvraag reeds tweemaal eerder, te weten op 5 maart 2009 en 19 september 2011 een asielaanvraag ingediend. Aan zijn eerste aanvraag heeft hij – kort en zakelijk weergegeven – ten grondslag gelegd dat hij in 2008 is gehuwd. Omdat eiser Sjtiet en zijn vrouw Soenniet was, zijn ze stiekem getrouwd. Eisers echtgenote is vervolgens overleden. Eiser vermoedt dat haar vader haar om het leven heeft gebracht toen hij er achter kwam dat zij getrouwd waren. Vanwege eisers vrees voor wraak van de zijde van deze man heeft eiser zijn land van herkomst verlaten. Aan zijn tweede aanvraag heeft eiser ten grondslag gelegd dat hij heeft vernomen dat zijn ouders zijn bedreigd door de vader van zijn overleden echtgenote. Eisers jongste broertje zou door hem zijn ontvoerd, met als doel eisers ouders onder druk te zetten om eiser aan hem over te leveren. Beide aanvragen zijn afgewezen. Eisers asielrelaas is niet geloofwaardig geacht en verweerder heeft de door eiser aan zijn tweede aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet aangemerkt als feiten en omstandigheden die aan de afwijzing van de eerdere aanvraag kunnen afdoen. Het beroep gericht tegen het eerste afwijzende besluit van 3 augustus 2010 is bij uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenlocatie Middelburg van 30 september 2012 (AWB 09 / 41727) ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 21 maart 2011 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) het beroep gericht tegen de afwijzing van eisers eerste aanvraag bevestigd. Op het beroep gericht tegen de afwijzing van eisers tweede aanvraag is nog niet beslist.

5. Aan de derde aanvraag heeft eiser ten grondslag gelegd dat hij zich heeft bekeerd tot het christendom. Eiser heeft zijn aanvraag onderbouwd met verschillende documenten, waaronder een doopakte van de Korenkerk van 23 januari 2011, een verklaring van de M.J. Kroon, predikant Protestantse Gemeente Best, Oirschot en de Beerzen van 2 november 2012 en een verklaring van P. Swinkels en M. van Barneveld van de Evangelische Gemeente de Lichtstad van 18 december 2012. Verder heeft eiser twee internetartikelen, een afsprakenkaart van Osperon (Praktijk voor interculturele psychiatrische en psychosociale hulpverlening) en een verklaring van P. Arntz van stichting Vluchtelingen in de Knel van 9 oktober 2012 overgelegd.

6. Bij het bestreden besluit heeft verweerder de asielaanvraag afgewezen op grond van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

7. Uit de jurisprudentie van de Afdeling, vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerder

0475352563

zaaknummers: AWB 13 / 656 en AWB 13 / 651

3

besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen. Het vorenstaande leidt uitzondering, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden voordoen als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europese Hof van de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45).

8. Eiser heeft in ieder geval vóór het besluit van 7 maart 2012 de bekering tot het christendom niet als asielmotief naar voren gebracht, ondanks dat dit wel mogelijk was. Nu een bekering tot het christendom voor de beoordeling van de eerdere aanvragen van belang kon zijn, had eiser daarover dienen te verklaren. Dat eiser niet zou hebben geweten dat het een grond voor vergunningverlening kon zijn en dat hem er niet naar is gevraagd, maakt niet dat eiser de bekering tot het christendom niet reeds in het kader van de eerdere aanvraag had kunnen en derhalve had moeten aanvoeren. De rechter verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Afdeling van 8 augustus 2012 (LJN: BX4816). Vorenstaande betekent dat ervan uit moet worden gegaan dat de bekering tot het christendom eerder kon en behoorde te worden aangevoerd. Dat eiser dit niet eerder heeft gedaan, betekent dat die bekering (en de documenten die daarop zien) geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb zijn.

9. Vervolgens is de vraag aan de orde of zich bijzondere, op de individuele zaak van eiser betrekking hebbende, feiten en omstandigheden voordoen die zodanig zwaarwegend zijn dat de noodzaak bestaat het toetsingskader uit artikel 4:6 van de Awb en het ne bis in idem-beginsel terzijde te schuiven. In het geval van dergelijke bijzondere omstandigheden zal de rechter het besluit van verweerder, ondanks het ontbreken van zogenoemde nova of een voor de vreemdeling relevante wijziging van het recht, inhoudelijk behoren te toetsen.

10. Over de vraag of sprake is van sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende omstandigheden overweegt de rechter dat vast staat dat christenen in Afghanistan problemen kunnen ondervinden bij de uitoefening van het christelijk geloof en dat bekeerlingen risico lopen indien zij openlijk uitkomen voor hun bekering tot het christendom. Dat volgt uit de uitspraken van de Afdeling 20 april 2011 (201011609/1) en van 14 februari 2012 (2011112260/1). Uit het arrest van Hof van Justitie van de Europese Unie (het Hof) van 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z (curia.europa.eu), volgt dat van een vreemdeling niet mag worden verlangd dat hij zich, om vervolging te voorkomen, terughoudend zal opstellen bij de uitoefening van zijn godsdienst in het land van herkomst. In een uitspraak van 30 november 2012 (201205451/1/V2), heeft de Afdeling in gelijke zin geoordeeld. Hieruit volgt dat naar het oordeel van de rechter dat indien de bekering van eiser geloofwaardig moet worden geacht, reden bestaat om aan te nemen dat hij in Afghanistan een risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Dit betekent dat in dit geval geen toepassing kan worden gegeven aan artikel 4:6 van de Awb, maar dat het asielaanvraag (de bekering) van eiser inhoudelijk moet worden beoordeeld. De rechter verwijst ter voorlichting van partijen nog naar een uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenlocatie Maastricht, van 23 augustus 2012 (AWB 12/23845 en AWB 12/23844), die door de Afdeling bij uitspraak van 21 december 2012 (201208524/1/V2) is bevestigd.

0475352563

zaaknummers: AWB 13 / 656 en AWB 13 / 651

4

11. De rechter constateert dat een volledige inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas niet heeft plaatsgevonden. Weliswaar heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de bekering ongeloofwaardig is, omdat die pas in een laat stadium naar voren is gebracht, maar verweerder is niet ingegaan op de (vrij omvangrijke) verklaringen van eiser over zijn bekering en de stukken die hij heeft overgelegd om die bekering te onderbouwen. Het standpunt van verweerder dat het beroep van eiser artikel 3 van het EVRM faalt, kan door de thans gegeven motivering, die volledige inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas behelst, niet worden gedragen. Het besluit is dan ook onvoldoende deugdelijk gemotiveerd en onvoldoende zorgvuldig voorbereid en genomen.

12. Gelet op het vorenstaande verklaart de rechter het beroep gegrond en wordt het bestreden besluit vernietigd. Gezien de ernst van het gebrek ziet de rechter geen aanleiding om toepassing van de zogenoemde bestuurlijke lus voor te stellen.

13. Hetgeen voor het overige is aangevoerd, behoeft thans geen bespreking meer.

14. Omdat het beroep gegrond is en verweerder wordt opgedragen om een nieuw besluit te nemen, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening toegewezen in die zin dat bepaald wordt dat verweerder uitzetting van eiser achterwege dient te laten tot vier weken nadat verweerder een nieuw besluit op de aanvraag van eiser bekend heeft gemaakt.

15. De rechter veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechter op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.416,= (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift, 1 punt voor het indienen van het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 472,= en een wegingsfactor 1). De rechter stelt vast, onder verwijzing naar artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, dat geen toevoeging is overgelegd, zodat het bedrag van de proceskosten aan eiser moet worden betaald.

0475352563

zaaknummers: AWB 13 / 656 en AWB 13 / 651

5

Beslissing**De voorzieningenrechter:**

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 1.416,-, te betalen aan eiser;
- wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening toe, in die zin dat uitzetting van eiser achterwege moet worden gelaten tot vier weken nadat verweerder een nieuw besluit op de aanvraag van eiser bekend heeft gemaakt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.M. Nollen, rechter, in aanwezigheid van mr. R.A. Debets, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 23 januari 2013.

w.g. mr. R.A. Debets,
griffier

w.g. mr. C.M. Nollen,
rechter

Voor eensluidend afschrift:
de griffier,

Afschrift verzonden aan partijen op:

23 JAN. 2013

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan voor zover daarmee is beslist op het beroep binnen één week na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Voor zover bij deze uitspraak is beslist op het verzoek om voorlopige voorziening staat daartegen geen rechtsmiddel open.